

танцювальних композицій; розвиток просторових уявлень на паркеті; зниження стомлюваності та підвищення здібностей. Згодом це спричиняє збільшення нейронних сполук, а отже, і підвищує інтелект.

О. Курдупова, Л. Дегтяр

КЛАСИФІКАЦІЙНІ ОЗНАКИ ХОРЕОГРАФІЧНИХ КОЛЕКТИВІВ УКРАЇНИ

O. Kurdupova, L. Dehtiar

CLASSIFICATION SIGNS OF CHOREOGRAPHY TEAMS OF UKRAINE

Танцювальне мистецтво є важливим складовим компонентом у розвитку культурного простору кожної країни. Танець, як універсальна система виражальних засобів, має унікальну можливість передавати ідеї, емоції, настрій, переживання за допомогою рухів, пластики тіла, композиційних малюнків. Незалежно від національних особливостей культури кожної країни, танець сприймається інтуїтивно, дозволяючи пробуджувати почуття та викликати емоційний відгук у глядачів. Саме тому діяльність хореографічних колективів завжди знаходиться в центрі уваги суспільства.

Хореографічне мистецтво України, незважаючи на складні умови сьогодення, продовжує свій розвиток і під час воєнного стану. Танцювальні колективи зіткнулися з численними проблемами, але більшість колективів змогли змінити формат своєї діяльності та продовжити роботу в складних умовах.

На сучасному етапі розвитку танцювального мистецтва ми можемо спостерігати діяльність різноманітних хореографічних колективів у нашій країні. І виникає необхідність чіткої класифікації хореографічних колективів для вивчення особливостей їх роботи.

Звичайно, питання класифікації хореографічних колективів розглядалося в теоретичних працях науковців, котрі працюють у галузі хореографічного мистецтва. Автори В. Волчукова, Н. Бугаєць, О. Ліманська, О. Тищенко, О. Голдріч, О. Мартиненко надають визначення декількох понять, пов'язаних з терміном «хореографічний колектив», наводять приклади діяльності різноманітних танцювальних колективів. Але чіткої й повної класифікації хореографічних колективів немає, яка відповідає сучасному стану розвитку хореографічного мистецтва України.

Отже, хореографічний колектив — це група людей, творча співдружність особистостей, об'єднаних для вивчення, створення та виконання танцювальних композицій під керівництвом одного чи декількох викладачів. Хореографічний колектив є не лише місцем для вивчення якоїсь певної танцювальної техніки, а й простором для творчої самореалізації, колективної діяльності однодумців та розвитку і популяризації надбань танцювального мистецтва.

Хореографічні колективи можна класифікувати за такими ознаками:

1. Класифікація за рівнем хореографічної підготовки та метою діяльності:
 - професійні;
 - аматорські.

Наступні ознаки можуть характеризувати роботу лише або професійних колективів, або аматорських. При цьому є ознаки, що можуть бути використані для цих двох груп: і для професійних, і для аматорських хореографічних колективів.

2. Класифікація професійних та аматорських хореографічних колективів за видами танцювального мистецтва:

- колектив класичного танцю;
- колектив народно-сценічного танцю (різновид цієї підгрупи: танцювальна група при народному хорі, ансамбль пісні і танцю, фольклорні вокально-хореографічні ансамблі);
- колектив сучасного танцю;
- колектив бального танцю;
- колектив естрадного танцю;
- колектив спортивного танцю;
- колектив, що використовує у своїй діяльності декілька видів танцювального мистецтва (наприклад, естрадно-спортивні колективи, колектив класичного та сучасного танцю тощо).

3. Класифікація аматорських колективів за віком учасників:

- дитячі хореографічні колективи;
- дорослі хореографічні колективи.

4. Класифікація аматорських колективів за місцем приналежності до установи:

- хореографічні колективи при палацах культури, будинках культури, центрах дитячої та юнацької творчості тощо;
- хореографічні колективи при загальноосвітніх навчальних закладах;
- хореографічні колективи при мистецьких навчальних закладах.

5. Класифікація професійних хореографічних колективів за вагою досягнення в танцювальній діяльності:

- національний хореографічний колектив;
- академічний хореографічний колектив;
- заслужений хореографічний колектив.

6. Класифікація аматорських хореографічних колективів за вагою досягнення в танцювальній діяльності:

- народний хореографічний колектив;
- зразковий хореографічний колектив.

7. Класифікація аматорських хореографічних колективів за моделлю хореографічного навчання. Модель хореографічного навчання визначається метою роботи колективу і характеризується певними принципами організації й проведення навчально-тренувальної та творчої роботи. У практиці роботи хореографічних колективів існує три моделі навчання:

- «Академічна модель хореографічного навчання» пропонує підготовку танцівників на високому професійному рівні, що можливе завдяки тривалому систематичному тренуванню. У процесі управління таким колективом переважає авторитарний та авторитарно-демократичний стиль керівництва;
- «Модель творчої співпраці» створює умови для гармонійного розвитку учасників хореографічного колективу з урахуванням індивідуальних особливостей, засвоєння хореографічних навичок відбувається на базовому рівні, що може в окремих випадках наблизитися до професійного рівня. У процесі управління таким колективом переважає демократичний стиль керівництва або демократично-авторитарний;

- «Модель вільного розвитку особистості» надає можливість учасникам колективу отримувати задоволення від процесу занять хореографічним мистецтвом на початковому або простому базовому рівні. У процесі управління таким колективом переважає ліберальний або ліберально-демократичний стиль керівництва.

Усі хореографічні колективи України, незалежно від своїх класифікаційних ознак, відіграють важливу роль у розвитку та популяризації національної культурної спадщини нашої країни. Завдяки діяльності різноманітних хореографічних колективів відбувається збагачення культурного життя суспільства, формування національної ідентичності та збереження культурних надбань.

Т. Брацун

ІННОВАЦІЙНІ ПІДХОДИ ДО ХОРЕОГРАФІЧНИХ ЗАНЯТЬ У ДИТЯЧОМУ ТАНЦЮВАЛЬНОМУ КОЛЕКТИВІ

T. Bratsun

INNOVATIVE APPROACHES TO CHOREOGRAPHIC CLASSES IN A CHILDREN'S DANCE GROUP

Завданням керівників та викладачів дитячих танцювальних гуртків є створення сприятливих умов не лише для занять танцювальним мистецтвом, а й для загального розвитку дитини, її соціалізації та творчого проявлення. Враховуючи зміни в суспільстві, нові тенденції в освітньому процесі, розвиток науково-технологічних галузей, керівник дитячого колективу повинен бути готовий до постійних пошуків та досліджень новітніх підходів, методів та засобів навчання, а також запроваджувати інновації в практичну діяльність. Це зумовить постійний розвиток хореографічного мистецтва не лише на професійному рівні, а й на початковому етапі.

Інновація (від англ. «нововведення») — результат упровадження в практичну діяльність продуктів розумової праці: ідей, винаходів, що сприяє створенню кращих за властивостями. Відповідно до цього, сформулюємо визначення інноваційного підходу у сфері хореографічної позашкільної освіти — це зміни в межах системи, що поліпшують розвиток і результат освітнього процесу.

Заняття в дитячому хореографічному колективі включають багато аспектів: освітній, виховний, комунікативний, творчий тощо. Тому запровадження інноваційних підходів має бути комплексним та торкатися всіх аспектів роботи.

В освітньому процесі інноваційними підходами можна вважати орієнтованість на індивідуальні здібності учня, зміщення фокусу уваги з викладача на учня, використання додаткових допоміжних атрибутів під час занять, запровадження практик акторської майстерності та танцювальної імпровізації, застосування цифрових технологій тощо.

Виховний аспект у дитячому танцювальному колективі є не менш важливим за освітній, оскільки складає базу та формує не лише якості потенційних майбутніх танцівників, а й особистостей. Це означає, що керівники та викладачі мають створювати та підтримувати здорову атмосферу в колективі, запобігати булінгу й цькуванню, приділяти увагу мотиваційним заходам. Також необхідно враховувати вплив військового стану в Україні на психоемоційний стан дітей, а також вибудовувати довірливі стосунки з учнями та їхніми батьками.